

Bilag I.**Udvalgets Bemærkninger til Lovforslaget.****Til § 1.**

Ved kgl. Reskript af 6. Juni 1806 bestemtes det, at der i alle Landets Amter skulde oprettes Sygehuse, saaledes at de med Sygehusdriften forbundne Udgifter dækkedes dels ved en Hartkornsbeskatning, dels ved Ligning paa Købstæderne.

Dette Reskript har dannet Grundlaget for den siden 1806 skete Udvikling af Sygehusvæsenet, idet Ansvaret for Tilvejebringelsen og Driften af det fornødne Antal Sygehuse stadig — uden anden Lovhjemmel end Reskriptet af 1806 — i Principet hviler paa Amts- og Købstadkommunerne. De fleste Steder er Sygehusvæsenet organiseret af Amts- og Købstadkommuner i Fællesskab, saaledes at Amtet i sygehusemæssig Henseende er en Enhed, hvortil der er knyttet et specialiseret Centralsygehus og flere mindre blandede kirurgisk-medicinske Sygehuse. København og enkelte andre større Byer har dog et selvstændigt Sygehusvæsen.

Denne administrative Ordning har virket yderst tilfredsstillende, idet Sygehusvæsenet nu overalt i Landet er bragt op paa et højt Stade. Selv om de fremtidige nye kommunale Opgaver for Sygehusvæsenet for en Del vil bestaa i Oprettelse af særlige Sygehusafdelinger, der skal betjene større Omraader end et enkelt Amt og de dér værende Købstæder, maa det anses for at være værdifuldt, at Sygehusenes kommunale Administration bevares, saaledes at Udbygningen sker ved Samvirke mellem de interesserede Kommuner.

Den nuværende kommunale Administrationsform for Sygehusvæsenet foreslaas derfor lovfæstet.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til Købstadkommunallovens § 22, Stk. 6, og Landkommunallovens § 25, Stk. 2. I Henhold til Forslagets § 12 vil Sygehusraadet være raadgivende overfor Indenrigsministeren i Spørgsmaal vedrørende de i § 2 nævnte Overenskomster.

Til § 3.

For at sikre, at Kommunernes Pligt til at tilvejebringe og drive de fornødne Sygehuse sker Fyldest paa betryggende Maade og navnlig saaledes, at de enkelte Sygehuse med Hensyn til Kapacitet og Udstyr indgaar som naturligt Led i Landets samlede Sygehusvæsen, maa det anses for ønskeligt, at alle Planer om Opførelse, Udvidelse, væsentlige Ombygninger og Indskrænkninger eller Nedlæggelse af kommunale Sygehuse forelægges Indenrigsministeren til Godkendelse, jfr. herved § 12, sidste Stk.

Til § 4.

Af samme Grund som nævnt under § 3 bør Indenrigsministerens Godkendelse indhentes, forinden private Sygehuse oprettes, udvides eller ombygges, hvorimod man ikke vil kunne forbyde Nedlæggelse af private Sygehuse, hvis fortsatte Drift er afhængig af, om de fornødne private Midler kan tilvejebringes.

Til § 5.

Bestemmelsen foreslaar lovfæstet den hidtil gældende Praksis, hvorefter Regulatorer for de kommunale Sygehuse forelægges Indenrigsministeren til Godkendelse. Der henvises iøvrigt til Bestemmelsen i § 12, sidste Stk.

Til § 6.

Det nuværende lægelige Tilsyn med Sygehusene, der udøves af Sundhedsstyrelsen og Embedslægerne, foreslaas opretholdt uforandret.

Til § 7.

Til Brug for Sundhedsstyrelsens Tilsyn med Sygehusene og Sundhedsstyrelsens og Sygehusraadets Overvejelser og Planer med Hensyn til den fremtidige Udvikling af